

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XXXIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

volentes inijisse: qui etiam postea à comitibus terra pro-
 pulsi, exilio culpam diluerunt. Sed tum castis captisque
 plurimis, maior sibi numerus fuga consuluit: quod nec-
 dum palustrem ingressi terram, in arido eiusdem regi-
 nis congregari cœperunt. Eam verò controuersiam archi-
 episcopus diremit, quod Henricus comes Holsatia coniu-
 gem acceperat filiam domicelli de Brückhorst, qui Ger-
 manus erat archiepiscopi memorati: Erat verò, cum ista
 gererentur, annus nonus & octuagesimus post mille du-
 centos. In fausto semper auspicio in eam gentem Holsa-
 ti pugnauere. Semel Adolphus tertius, Hartwico secu-
 do archiepiscopo Bremensi tum militans ecclesia auspi-
 cius, gentem superauit: Ceterum quoties sibi comites
 terram subigere sunt conati, improspere vsque in hunc
 diem exitu frustrati abiērunt: quod sequentia deinde
 tempora docebunt.

CAPVT XXXIIII.

Otto Iohannis filius, dux Brunswicensis, qui post
 patrem terram tenuit Luneburgensem, coniugem
 per hac tempora duxit Ludouici filiam comitis de Rhe-
 no Palatini, neptem ex filia Rodulphi Imperatoris, ex
 qua sustulit filios, Iohannem Mindensem, Ludouicum
 Magdeburgensem episcopos, & Wilhelmum & Ottonem
 terra gubernatores: Post quorū interitum redijt omnis
 illa Luneburgensis ditio ad principes Brunswicenses.
 Hoc autem tempore inuentus est, qui se diceret Fride-
 ricum Imperatorem I I. qui se clam diceret suis subdu-
 xisse fastidio rerum, ut quietior uiueret: & mortuum
 subdidisset, quem pro se vulgus hominum tumultasset,
 paucis conscijs concilij sui: Se per annos triginta pere-
 grinatum, nunc reuifere terras Imperij. Tanta profe-
 rebat secretorum indicia, ut quibusdam fidem faceret,
 praeset-

praesertim Landgravijs Thuringia. Rodulphus Imperator, cum veritatem in ea re compertam haberet, confessionem falsitatis expressit quaestionibus: Fatebatur enim aliquando se in Caesaris curia seruiuisse, inde praecognita sibi qua narraret. Imperator eo tempore ingressus Erphordiam, multis comitatus principibus, iudicium insituit in tumultuantes ciues: Conuictos insit gladio cedi, pace reparata inter omnes. Aderant Moguntinus, Salsburgensis, Magdeburgensis archiepiscopi: de Bamberg, Hildesem, Halberstat, Nuenborg, Misnensis episcopi: rex Bohemia, Albertus Saxonia, Albertus & Henricus Brunswicenses, Otto de Luneburgo duces, Tilo marcgravius de Brandenburg. Magnum vero bellum, quod gessit Imperator iste per haec tempora in Bohemia, scripsimus in Scandalia: Inde vero concessit in fata, anno nonagesimo post mille ducentos, fecitque locum electioni noua.

CAPVT XXXV.

Adolphus de Nassow, tum inter electores, ut Alberto filio Rodulphi Imperatoris proximi anteferretur, obinuit. Contentus autem, ut plerique alij, regia corona, quam Aquisgrani promeruit, Imperialem non accepit, quod Italia tumultuans iam contemnere videbatur regem Romanorum: Nec Adolphus illum viderat fructum, ut omnibus regni viribus Italianam penetrans, Papam in Vrbe consalutaret. Sederatum in sede apostolica IIII. Nicolaus, natione Lombardus, religione Minor: cuius est memorabilis exitus, si verus. Tradunt, illum, cum se decessurum intelligeret, conuocasse in vnum cardinales, & ratione temporum suorum coram eis reddita, omnes de plenitudine